

TELEGRAFUL ROMANU

Nº 66. ANULU XVI.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Dumineca. — Prenumeratia se face în Sibiul la expeditoria foie pe afară la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către expeditoria. Pretiul prenumeratelor pentru Sibiul este pe anu 7 fl. v. a. sau pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și terii străine pe anu 12 fl. și anu 6 fl. v. a.

Inseratele se plateșc pentru intea ora cu 7 cr. sirul, pentru a doua ora cu 5 $\frac{1}{2}$ cr. și pentru a treia repetare cu 3 $\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiju, în 18/30 Augustu 1868.

Circulariu

de conchiamarea congresului național român Nr. cons. 795. 1868.

Preacinstiilor Parinti Protopopi și Administratori protopopesci, Cinstitei Preotimi, și poporului credintiosu din Arhidițes'a nôstra româna gr. res. a Ardealului!

Maiestatea Sea la rugarea mea din 1. Augustu a. c. Nr—mitrop. 12 s'au induratu aprobă prin preainalt'a Resolutione regesca din 14 Augustu a. c., ceea ce mi s'au comunicat prin inaltul emis ministerialu din 20 Augustu a. c. Nr. pr. 764, — conchiamarea Congresului bisericescu naționalu român sp̄re 16/28 Sept. a. c. pre bas'a Șifloru 3, 6 și 7 ai legei dietale IX din a. a. Congresulu acesta bisericescu naționalu român are sa constee dupa propunerea sinodale din 1865, intarita prin Șifloru 6 alu legei IX din acestu anu, din 30 deputati din clerus și din 60 deputati laici, cu totulu 90 și din doi Episcopi eparchiali, și din Mitropolitulu, carele va fi totodata si presiedinte alu Congresului. Preotii voru alege precei 30 deputati ai loru, eara laicii pre cei 60 deputati. Prin urmare pre fiecare eparchia, câci de satia avemu numai trei eparchii, voru veni 10 deputati din clerus, și 20 deputati dintre mireni. Fiecare eparchia are a se imparti in 10 cercuri de alegere pentru deputatii din clerus, eara in 20 cercuri de alegere pentru deputatii mireni.

Aici vine de a se scăi, ca comunele bisericesci pâna la 1000 de suslete, trimitu la alegere unu deputatu, cele pâna la 3000 de suslete câte doi deputati, ear cele peste 3000 de suslete trimitu trei deputati, carii au sa fia prooveduti cu plenipotintia comunei respective bisericesci.

Spre conducerea alegerei denumesce Consistoriul pentru fiecare cercu de alegere pre unu Comisariu, ear deputatii trimisi la alegere voru alege din sinulu loru inca doi barbati de incredere, carii voru sprijini pe Comisariulu consistorialu la actulu alegerii de Deputatu.

Numai onesti parinti de familia, proprietari, Oficiri și Amplioati militari, politici, judiciari, financiali, și bisericesci, apoi advocati censurati, Directori, profesori, negolianti și industriari, carii suntu de 24 ani, potu fi alegatori, ear numai celu ce este de 30 ani, se pote alege de deputatu la Congresu.

Rebonificarea speselor de calatoria, și de petrecere in loculu Congresului a deputatilor, au sa le pôrte Comunele bisericesci din fiecare cercu de alegere.

Loculu tienerii Congresului nu va fi opidulu Resinari, ci Sibiulu, dupa cum mai multi din clerus și poporu au postit.

Consistoriul archidiecesanu au aflatu de bine a desfie in urmatorulu chipu I. cele dicee cercuri de alegere a celor diece deputati din clerus, și pre Comisarii consistoriali, și locurile acestorui cercuri:

Impartirea Archidiecesei in diece cercuri de alegere a celor diece deputati din Cleru pentru Congresul bisericescu naționalu romanu.

A. I-lea cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Ioannu Panoviciu.

Loculu de alegere; Resinariu. I.

II-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Ioannu Petricu.

Loculu de alegere: Heghigu.

Preotii Protopresbiteratului: Brasovului I

" " " Treiscauneloru

" " " Highigului

" " " Palosului

" " " Cobalmului

III-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Ioannu Metianu.

Loculu de alegere; Fagarasul.

Preotii din Protopresbiteratele: Branului

" " " Fagarasul. I.

" " " " II.

IV-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Nicolau Popa.

Loculu de alegere; Mediasul.

Preotii din Protopresbiteratele: Nocrichului

Cinculu-mare, Mediasul, Sighisoara, Tarnav'a de susu,

Tarnav'a de josu.

V-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Petru Badila.

Loculu de alegere; Sabesiu.

Preotii din Protopresbiteratele: Miercurea,

Sas-Sabesiu, Belgradu.

VI-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Ioannu Patitiu.

Loculu de alegere; Campeni.

Preotii din Protopresbiteratele: Zlatna de susu,

Zlatna de josu, Zarandu, Lupsi'a.

VII-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Parteniu Trombitasul.

Loculu de alegere; Jabenitia.

Preotii din Protopresbiteratele: Osiorheia, Giurgiu,

Muresiu, Turda, Bistritsa.

VIII-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Ioannu Ratiu.

Loculu de alegere; Deva.

Preotii din Protopresbiteratele: Hatiegua, Deva,

să Ilia.

IX-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Nicolau Craiu.

Loculu de alegere; Sioimusu.

Preotii din Protopresbiteratele: Gioaju I. Gioaju

II, Oresciu, și Dobra.

X-lea Cercu de alegere; Comisariu consistorialu Parintele Protopopu Petru Rosica.

Loculu de alegere; Olpretu.

Preotii din Protopresbiteratele: Chioru, Sol-

noculu I. Solnoculu II., Clusiu de susu și josu,

Ungurasu și Secu.

(Va urmă)

In ajunulu congresului român naționalu bisericescu.

Din cele pre scurtu anuntiate in vre o câteva cuvinte, despre convocarea congresului naționalu bisericescu român, pote vede ori cine, că suntem in ajunulu inceperei unei vietii organice naționale bisericesci in intregu intlesulu cuventului. Acestu factoru, in carele culminează viata bisericescă ne lipsea dela 1700 in cōce și era suplinițu in unu modu forte defectuosu, prin vre o căti va reprezentanti ai naționalilor nostri bisericesci, in congresul naționalu bisericescu alu serbilor, carele din cându in cându se adună Carlovitu. Acesta continua're a vietiei bisericesci, in sine necanonica, indigitata inse de necessitatea impregiurărilor nefavoritorie, a căroru viplima cadișe biserică nostra naționala, nu se estindea decât asupra părtilor Banatului și Ungariei. Pentru Transilvania, abia dela 1850 incōce, s'a inceputu desamortirea vietiei bisericesci, impedecata și tiermurita de greutăți politice: de o parte a nu se puté estinde asupra cercului seu firescu și de alta parte a pasi inceputu in afacerile sele interne.

Tot o pressiunile amintite le vedem acum delaturate. Partea cea instrinata dela trupulu naționalu bisericescu o vedem redusa la drumulu seu firescu. Partea cea impedecata și tiermurita in activitatea sea o vedem impreunânduse cu cea dință spre formarea unui trupu organicu, intregu, carele avandu-si de aci inainte vieta sea firesca, să urmeze a o desvoltă, și cu dens'a sa urmeze a desvoltă totu ce e bunu și priinciosu bisericiei in genere, și in specie membrilor din care se compune biserică.

Noi credem ca și din acesta scurta indigitară, ce o pote scôte cineva din aceste sîre premise, va fi in stare a apetui bucuria care trebuie sa o simtă fia-care particulariu, inhibitor de progresu, cu deosebire fiindu acela membru alu respectivei bisericiei. Dicem ca va fi in stare a apetui bucuria, pentru ca eata ne ve demu calea deschisa de a mană inainte pre calea progre vlui, cele remase inapoi; și deca in ore care parte a afacerilor bisericesci, tempii trecuti aru si verită ceva nefavoritoriu bisericiei, vedem calea deschisa, prin discutiune purcedienda din iubire cătă binele comunu, la posibilitatea indreptărei.

Astfelu stăndu lucrul, noi nu putem înă parte la unele indoieri escate in animile unor, de să noi presupunem ca acele nu potu si decât emanationi din döralu celu mare cătra unu progresu neledu si folositorin alu futuroru afacerilor bisericesci.

In privint'a acestoru indoieri, manifestate parte si in dinaristica, suntemu de parere, ca ele aru ave lo-cu, dupa reinceperea odata a vietiei organice a bisericiei: pre lângă suferirea, primirea si punerea in lucrare a unor mesuri cari aru fi contrarie principiilor si institutiunilor bisericesci.

Astădi inse cându pre lângă orgașulu indreptătoriu si normatoriu alu afacerilor nostru bisericesci, avem la dispositionea nostra si normele caride, intre cari este necesse că sa se misce viața bisericescă, depuse in canone: in loculu indelilor de ori ce felu aru si mai potrivit studiu vietiei bisericesci, luminarea asupra acesteia si la tempulu si la loculu seu intrebuintarea studiului si a luminării in unu modu pre cătu pozitiv pre atâtu sine ira et studio, pentru a numai astă vomu f petrunsi de spiritulu linisitcu si conciliatoriu, carele sa recere la lucrările in a căroru ajunu se asta biserică.

Nu ne indoim ca suntu rane de a se vinde că, câci ce au stricatu mai doi seculi nu s'a pututu indrepta in momentu; concedem ca acela rane, că sa se vindece nu potu fi ascunse; dara afirmâmu si aceea, ca lăculu sa nu alba nimic'a inveninitoriu in sine, câci atunci vindecarea va fi numai mai ingrevnata.

Pre cătu vedem din circulariu ce-lu publicâmu, in archidiaconala venerabilu consistoriu respectivu a si facutu cercurile de alegere si le au si escrisu. Dupa cele ce celiștâmu in "Albină" nr. 84 in cestioni atingatorie de acesta afacere, si părtele Ungariei si Banatului, in principiu suntu intelese cu modulu de aici de alegere, care principiu punendu-se in lucrare, preste scurtu va intruni florula inteligintei bisericesci si mirenesci a bisericiei române greco-orientale din Ardealu si Ungaria.

Biserică nostra din Metropolia intrăga, condusa de principiile amintite pre scurtu in aceste sîre, va pasi petrunsa de interesulu celu mai săntu la alegeri si va insarcină pre mandatarii sei la conlucrarea cea de mult dorita de fia care membru sinceru alu ei, la conlucrarea insufletirei corpului, sa vie preste dens'a Duhulu Dlu, că preste osele despartite, de cari amintesce proroculu Ezechiu.

Cu aceste credem a ne fi implituit de o parale detori'a de a delatura in cătu-ya neodichn'a unor din membrii bisericiei noastre, aratându deo-

data prin acésta ca dela activitatea fiacărui membru în sferă sea va aterna de ací incolo sericearea nefericirea pre terenulu bisericescu ; de alta parte eugetâmu a fi atrasu prin acestă atenționea la insa-si insemnatatea alegerilor ce au sa sia si prin urmare la zelul și interesulu carele trebuie așteptat din partene către insusi actulu alegerii.

Eveneminte politice.

S a b i u 17 Augustu.

Ministrul presedinte din Pest'a, ministrul de interne și consulul unguresc din Bergradu calatorisera la Vien'a. Dupa Zkf't acolo s'a partractat cestiuni insemnante privitoria la politic'a orientala. Scirea acésta a trecutu si in alte diuarie si spune de o legatura intre monarchia austro-magiara si Serbi'a, la unu casu de conflagatione in orientu.

Diete din Cislaitani'a ne infatiséza in parte unu tablou posomoritu. In diet'a Boemiei partid'a națiunala a cechiloru au datu unu protestu prin care se justifica deodata si neparticipare acestei partide la „adunant'a deputatilor nemti din Boem'a.“ Protestul se provoca la altu protestu din 30 Aprilie 1867, in care s'a numitul diet'a o reprezentantia neindreplatita a tierei si in care arata ca senatulu imperialu atrage successe tóte drepturile legislatiunei la sine. Drepturile cardinale votate de senatulu imperialu in sessiunea din urma suntu qualificate de nisce mijloce seducatorie, care inse in Boem'a nu au avutu valore practica, fiindu persecutate de regimul tóte meetingurile cechiloru si intentânduse o suma de procesa de presa diuarielor. Diu purtarea acésta a regimului fatia ca partea națiunala a Boemiei nu se pote deduce altu ceva de cătu ca darurile liberalismului regimului suntu curse, in care prindenduse națiunali, sa si vatemă si pericoliteze naționalitatea. In fine dechiară protestul, ca mesurile intreprinse pâna ací vate-ma dreptulu de statu constitutionalu alu Boemiei. Ceea ce privesce dreptulu de statu, se intórcă protestul, nu la diplomá din 20 octobre 1860, nici la patent'a din Fauru 1861 pre cari le privesce de neesistante, ci la starea lucrurilor dinainte de 1848.

In diet'a Moravie nu mergu lucrurile mai bine. Dupa scirile dela 25 Aug. n. Archieppulu din Olmütz si Episcopulu din Brüun, mai departe principalele S a l m, contele Beleredi si alti deputati de partid'a federalistica dechiară si motivéza neparticiparea loru la dieta.

In diet'a G a l i t i e i, indata in siedint'a cea dintâiu pasiesce deputatulu Smolka si pune intrebarea, déca constitutiunea din Decembre e favoritoria tierei sau nefavoritoria. In desvoltarea ideitoru sele mai departe sosesc la acelu conclusu, ca delegatii dietei galitiene sa se retraga dela senatulu imperialu si respectivii delegati sa-si depuna mandatele. Cele-lalte diete suntu mai liniștite, dura si au fatia cu evenemintele aceste naționale mai putina insemetnate. O singura esceptiune aru face Bucovina.

Noi semnalâmu de asta data intemplările aceste, ca nisce simptome, cari ne arata ca in locu de a se imputiná greutâtile cestiunilor interne ele paru a se immulti. —

Diet'a Croaciei se va aduna in 12 Septembrie an. cur. —

Scirile din afara suntu astadi de totu de pace. Si pentru ce ? Franci'a se scie ca e demultu pre-gatita de resbelu. Prussi'a inca. De cele-lalte puteri mai multu seu mai putinu inca se pote presupune totu asiá. In Franci'a s'a intemplatu mai multe demonstratiuni in scóle si pre școlie, in capitala si prin provincie. La acestea press'a esterna esclama ca Napoleonu e betrânu si nu mai pote domíná Franci'a. Caderea imperialismului era aprope, revolutiunea in Franci'a si prochiamarea republicei etc. Acum regimulu imperialu cere dela Franci'a aspiranta la republicanismu unu imprumotu de 600 milioane franci si ce repórtă dejá monitoriul oficialu alu Franciei ? raportéza ca subscriptiunile reprezentéza deja unu capitalu de 15 miliarde (mii de milioane). Raportulu ministrului de finantie incheia : Resultatele impromutului suntu o doveda a puterei finanziare a tierei si arata ca de si nu suntu sucursele noastre nesecabile ele suntu de intensitate mare. Fia care cetatianu va asta intru acésta cu multiamire mijlocul celu mai siguru pentru garant'a si fructificarea pâcei. Avendu Franci'a arme si bani vorbesce prin organele sele ca situaționea s'a insenatatu, geniul pâcei a invinsu, Prussi'a

nu are mai multa placere pentru resbelu intoem'a ca si noi ; iéra pre capitalisti li animéza la intreprinderi, discându-le, ca presentulu si viitorulu este alu loru, pentru ca tempurile cele rele au trecutu. O usia, pre lângă tóte asecurările de pace, si lasa Franci'a deschisa, pentru totu dicaristic'a ei dice, ca la casu cându onórea si dreptulu ei s'aru yatemá, atunci nu va esitá. In casulu acest'a insa, adauge mai departe, dechiararea de resbelu nu se mai pote luá dreptu de o-pala a regimului, a cărei pulere la casu de resbelu va fi numai in consimtiementulu națiunei prin votulu camerilor.

Avendu Franci'a arme si bani, o repetițiu, asigura de pace si se escusa totu odata pentru casulu cându aru trebuí sa traga sabia. Concluziunea din aceste remane : ca de va fi pace nu va fi resbelu.

In satia acestoru sciri vuietele despre coaliții mai repasiescu si ierasi vine congresulu pre tapetu. —

Agentulu Romaniei Demetriu Bratianu, spunu tóte diuariile, avu forte buna primire la Imp. Napoleonu. Cel'a e tramisu din partea regimului romanescu spre a tratá pentru delaturarea jurisdicțiunei consulare din România. Cu acésta ocazie a insarcinatul Napoleonu pre agentulu Romaniei a asecurá pre principalele Carolu de sympathie sele personali. — In România, colonelulu Adrianu, fostulu ministru de resbelu fu inaintatul la gradu de generalu, si si-a datu demissiunea de ministru de resbelu. Portofoliul acest'a a trecutu provisoriu in mâniile dlui I. Bratianu. Insemnâmu la acestu locu ca „Monitorialu oficial“ de ací aduce o suma insemnata de denumiri de oficieri, atâtu in armat'a permanenta cătu si la militia. (Andîmu ca guardele cetățenesci se desfintéza si contingentul loru se intrupeza militielorurui glotelor, ce se forméza acum la tiéra in tóte părtele).

Adunarea generala

a Asociationei tranne pentru liter. si cult. poporului român, a decursu in ordinea anunçata prin programu. Relativu a fostu bine ceroetata. Sie-dintiele au fostu animate prin cetearea disertatiunilor cu putina esceptiune. De alta parte prândidurile si petrecerile cele-lalte au desdaunatul din destulu pre cei ce au mersu mai multu cá sa si petreca (intelegerem jumimea de ambe securile). Detauri de alta data.

Ventilarea unei corespondințe aradane din „Federatiune“.

A r a d u 10/22 Augustu 1868.

De óre-ce „Federatiune“ in pările noastre e forte rara, si scriitorulu srelorul de fatia, nu o posede, neavendu ocazie a luá cunoscinta, la tempulu seu, despre corespondint'a aradana susu provocata : nu potu trece, de-si cam tardiu, a nu face in privint'a aceea, reflexiunile ce urmează ací.

Cumea influența exemplorul si-are inceputulu seu totu de pre unu tempu cu insasi originea omenimei, nu suferă indoiela. Durere ca acestu adeveru suntemu siliti a-lu исуси, alu simti, in celea bune, ca in cele rele ; caci precum virtutile maretie, faptele ilustre fia acelea de caracteru privatu, seu insuflate de unu simtiementu raru alu patriotismului — rapescu spre imitare, atâtu pre contem-purianii, cătu si pre posteritatea mai tardia ; totu asiá stă lucrul, si cu yitiile din vieti'a sociala : tristele exemple a coruptiunei morali, a gustului mai nobilu, si a modestiei, inca nu remanu fără influența, si molipsirea loru cea risipitóre se propagează într'o dimensiune nedetinutibila.

Aruncându o privire la literatura jurnalistică a partitei estreme unguresci din tiéra, astâmu, ca de căndu partit'a acésta folosește o maniera combatatorie de totu ce e mai sinu, mai nobilu, si mai modestu, a degenerat si a inapotatu, pre lângă literatur'a de pâna in anulu 48, într'o mesura, in cătu singura națiunea magiara, acea ingrijiata multu de literatur'a sea naționala, privesce cu desprețiu la jurnalistic'a mentiunata : dara исусимu si aceea cu durere, ca acésta epidemia periculoasa se latiese, molipsesce si pre altele jurnale, ce aparu in patria in limbi nemagiere.

O asemenea obrasnicia, si nemodestia, verdemu a coprinde locu si in corespondint'a aradana, publicata din 16 Iuliu a. c. in numerulu 106 alu „Federatiunei“.

La aceea, ca sa putem dejosî, si calumnia pre barbatii nostri cei meritati pre terenulu politico, bisericescu, si socialu, nu se recere nici minte, nici inventiatura, nici cultura. Acésta e pânea Nihi facientium, — carii in simtiul misericordie sele, umflati de catranu, pismuesc si defaima orice vedu a stă mai pre susu de pusilitatea loru.

Tocmai asiá de nenorocosu e si rolulu, ce si l'a luat asupra-si autorulu corespondintei aradane, cându acestu omuletui nu se rusineaza, cu scandalisarea intregului publicu, bine simtilorii, a-si aredică debilul seu condeiu in contr'a inaltei persoane, ce-e incununata cu multe merite, a Archierelui, de comunu iubitu si pretiuitu, din Aradu.

Amu vatemá, fără indoiela rar'a modestia a preșântitului Archipastorii, déca ne-amu incercá a returná, specialmente, tóte singuraticele versele a bietului calumnatoriu. Ne marginim dreptu aceea a ne esprimá osend'a meritata, asupr'a atentatului, numai in generalu, esprimandu-ne si mirarea, ca óre redactorul „Federatiunei“, — a căruia misiune, nu numai cá a unui redactoru, ci si a unui profesor publicu in universitatea tierei, aru si a promulgá cultur'a sicutur'a si lumin'a, — cum de a datu locu in fóia sea, la unu pamphletu atâtu de obraznicu, cum e corespondint'a cestiunata !

Ca Archiereulu atacatu, fără totu cuvinti'a se bucura de o reputatiune meritata, si castigata, prin modalitatea sea cea blanda si umana, prin sublim'a cultura, prin zelulu archipastorescu, prin simtiamente naționale adeverate, si cu o rara intelepciu conduse, prin loialitatea către monarchu si către patria ; ca se bucura de o stima universală — e fapta constatata ; e fapta inaintea cărei a trebuie sa amutesca totu calumnii si nerrespectulu.

Nu ne putem explica, cum de corespondintele aradanu, lementându asupr'a scapatârei spirituale a poporului român, asupr'a stărei necoordonate a referintelor noastre bisericesci si scolare, si totu odata fiindu elu petrunu de adeverulu assertelor sele, din ce indemnui si motivu aduce in legatura acestea impregiorari triste, tocmai cu persóna Archiereului ? óre pentru ce nu se esaminéza pre sine insusi mai inainte de tóte, si pre colegii sei cei cu elu de o credintia politica, si utopisti, cari in locu de a se folosi de situatiunea constituitionala, acum restituita, pentru a inainta, dupa putintia, si din parte'si actiunea cea grandiosa a organizării ; in locu de a conlucrá pentru a aduce la posibilitate si organizarea nostra bisericësa si scolare, apropiandu-ne pre acésta cale de momentulu, in care amu puté participa si la vre-unu sprigini din partea statului ; cari, dicu, in locu de a se purta astfeliu, plecati fiindu a se confederá cu reactiunea, cu partit'a estrema stânga magiara, ba plecati fiindu a se confederá, de aru putea, si cu diavolul, se incerca cu totu pretiulu a impededá intențiunile de a se consolidá impacarea si complanarea totala ; se incerca a rumpe legaturile de incredere restabilita intre dinastia si statu, cá asiá ruinându basea, pre carea aru si a se multiam, pre rendu, tóte drepturile publice ale patriei, si tóte postulatele drepte a diferitelor națiuni : — pre acésta ruinare totala, sa-si pote realizá planurile sele cele utopice, dura la care nici dintr'unu punctu de vedere nu voru puté penetrá nici cându.

Este ina o insusire a naturei omenesci, de astându gresim u ne place a pune vin'a pre altulu. Ne simtimu, totusi, indreptatiti a pretinde dela unu corespondint, ce totu punctul corespondintei sele, ce involvă totu atâtea calumnii, lu incepe dela : „scimus aceea“ si „scimus acésta“, dela unu corespondint atâtu de universalu in sciinție, amu acceptă, cá celu putinu, se fia adaptat si cu sciintia „cunoștinței de sine“ si, ca atare, sa cunoscă, ca afara de nepasările si petrecerile trecutului, caus'a stărei celei triste, in carea gema biserică si scola nostra, trebuie cercata si intrăcea adeca : cá precum elu, corespondintele, asiá si consocii lui, cari de o potriva se plângu, nepreruptu, cu atâta ostentatiune, asupr'a causei noastre nationali, in locu numai de a totu strigá, sa si faca odata ce-va, si cá in loculu indiferentisimului ce-lu manifestéza ei către toti acel'a, ce nu involva politica loru cea mare utopica, se dovedesca odata, si in fapta, unu picu de interesu fata cu cauza naționala cea reala, fatia cu biserică si cu scolă.

Nu cu nisce articuli jurnalistic, plini de defaimari si de injurări mersiave, nu prin fantasii si ilosuni voru isbuti a aduce la cale prosperarea, pretinsa cu totu dreptulu, a bisericiei si a scolii, ci

urmandu esemпле fruntasiloru nostri nationali bisericesci, cari cu o intelepciune inalta ostenescu pre carier'a acésta, si sprigindu-i pre aceia din respuferi, cu atât'a mai usioru si mai siguru ne vomu reabili'á dreptele sperantie, cu cătu mai zelosu ne vomu nesú si noi a luá parte la actulu importantu a complanărei si a organisărei; cäci numai pre lângă o asemenea conlucrare armoniosa, vomu putea dă dovedi la lume despre aceea, ca si noi suntemu factori, si inca factori folositori in privint'a celor bune. Apoi se credi dle corespondinte, ca conlucrandu si noi, nu spre a impedeacă rót'a intreprinderiloru, a căroru scopu e bunulu publicu a statului, ci din contra, atunci negresit, vomu prosperá si noi in specialele nóstre interese nationali, si le vomu vedea acelea acusi pâna la unulu indefinite.

Deci ar fi o faptă intelepta din partea corespondintelui aradanu, precum si din partea celor-lalți lui asemenea, deca s'arū retineea dela insultele, prin care, fără cea mai mica sfîrșita, dara spre a sea propria micsiorare, combatu pre meritati nostri demnitari, cari, de-si cu o modalitate stemperata, dara nici decum cu mai putnul zelu naționalu, lucra pentru binele națiunii. Inteleptiesc s'arū purtă acesta corespondenti, deca s'arū retiné dela datin'a de a consideră de streina pre națiunea nóstra pre acestu pamentu alu Ungariei, pre cerele si noi, in mijlocu celor-lalte națiuni, cu totu dreptulu, ne consideram si ne simtimu, de cetatieni egalu indreptatiti; retineti-ve domniloru si dela limbaginlu, cându vorbiti despre stapanitori si servitori intr'unu statu, unde nici litter'a nici spiritulu legilor, dara nici geniulu statului nu ne da ansa la asemenea distinctiuni. Alaturati-ve — deca ve simtiti a posede harnicia si capacitate, — alaturati-ve pre tânga barbatii națiunei, cei'a ce a caruntu, că meritati de patria, de națiune, si de biserică. Conlucrati la consolidarea păcei comune, si a constitutiunalismului, si se fiti convinsi, ca specialele nóstre dorintie, tocmai in asemenea mesura, din gradu in gradu voru devény la valore; națiunea româna se va întări spiritual-minte.

Mai vorbesce corespondintele aradanu si despre deregatorii de naționalitatea româna din cottulu Aradului, cari ocupandu-se prea multu cu alte lucruri, nu le remane acelorasi tempu a se ingrigi despre caus'a națiunia. Eu nici pre acestu terenu a incusărilor nu me potu alatura corespondintelui. Conaliunalii nostri ce se asta astadi in deregatorii coltense, a devenit in posturile sele, dupa cum tuturor ne e cunoscutu, pre lângă o pactare stabilita intre partile respective, alegatore, a devenit, adeca, pre lângă o incredere comună. Iera-deca cum-va suntu intre aceia' deregatori, cari in zelulu seu cătra caus'a naționala, bine intielesa, aru si recit, — despre ce insa eu, tocmai contrariu cu corespondinete aradanu multu scitoriu, n'amu nici o cunoscinta, — in asemenea giurstări, noi suntemu aceia ce putem dice: n'avem u c e f a c e ; de ore-ce singuri partisanti cei mai intimi ai corespondintelui s'au luptat pentru alegerea acelor'a, si inca de multe ori, dora, cu o opintire nemotivabila. Noi din parte-ne suntemu plecati a presupune numai bine despre conaliunalii nostri, cei acum alesi intre diregatori. Ce se atinge, specialminte de jurasorulu cottensu din B. Ineu, si odichnu d. corespondinte, ca nu elu arangiaza balurile imputate, nici cele-lalte petreceri cu band'a musicala liganesca, ci dupa cum s'orte n'meritu a fostu insemnatu mai de une-dile „Albin'a“, tote acesea le face principalulu lui, Szolgabiroul. Jurasorulu s'a făcutu demnu de inculpare cu aceea, incătu s'a socotit pre sine de competinte a lui p a s s i u n i l e c e l e d o m n e s c i a principalului seu sub o defensa polemică. Cu acestu pasiu, ce dreptu, a dovedit u o nescotintia cătu de mare, mai vertosu, incercându-se a aperă scaderile clientului seu prin inculparea națiunii nóstre cu demoralisare totala; insa, pre lângă tote acesea, dora aru si totusi prea multu, alu inculpă pre acelu jurasor de indiferentu cătra națiunea sea.

Unu român adeveratu.

Memorandum

Românilor din Scaunele filiale ale Salistei si Talmaciului.

(Urmare.)

Dela acestu tempu insa incoce s'au estinsu cu totulu dreptulu privatu sasescu si preste scaunulu

Salistei si alu Talmaciului, că si preste cei-lalți locutori români ai scaunului Sabiuului, insa tote actele private intre locutorii scaunali se duceau si faceau libere si se treceau in protocolele teritoriile scaunale, cari pentru Saliste, s'au continuat dela an. 1585 pâna 1709 si de aci pâna la 1767, intocm'a că si in scaunale si comunele sasesci, in cari se trecea proprietatea oméniloru in monti, in câmpu si la mori.

Acestu scaun au posesu tote drepturile municipali, chiaru si dreptulu ceducitatii ei, apoi al u tertialitatii dela comori (cestu din urma inca pâna la 1819). Magistratul Sabiuului insa si-au estinsu acum influența in scaunulu Salistei si alu Talmaciului cu atât'u mai multu, cu cătu eran judecii scaunului Salistei totu odata si senatori ai magistratului sabianu, si mai in urma primii senatori, ceea ce servea scaunului Saliste mai intâiu de o preferintia. Dara tocmai acesta impregiurare au datu ansa la nefericirea scaunului. Alegando-se acesti judeci totu odata că senatori in Sabiu, si perdoase scaunulu pre nesimtite dreptulu de alegere, ceea ce insa nu era pre atunci simtitoriu pentru scaunu, fiindu elu in corporat la alu Sabiuului si inca in posesiunea tuturor altor drepturi ale sele. Statutele Sabiuului arata pusetiunea judeciloru scaunali ai Salistei si adeca cele din an. 1636 connumera, intre senatorii alesi: „1. vicesimtor, 2. divisor 3, aeditus ac judex in pagis bonorum septem judicium 4, judex in sedere. Selistenti etc. cele din 1650 suna: „senatores:

1. judex Selistentis potior 2, judex superiorum proventorum bonorum... 3, con judex Selistentis etc. cele din 1677: „... 3, judice primario Selistenti. 4, judice septem pagorum... 7, judice secretario Selistenti mai tardiu si „judex regius Selistentis“.

Din acestu schematismu apriatu se vede, ca an. bunuri ale septeloru judeci si au avutu deosebitu jude si ca intre acestea bunuri nici in alu 17-lea secolu nu s'au conumeratu scaunulu Salistei si nici alu Talmaciului, ci din contra Salistei avea doi judeci regii proprii. Ceea ce da insa scaunulu Salistei mai inainte alesiloru sui judeci si primari, in partea salariolui, dă elu acum firesce senatorilor din Sabiu, cari erau judeci ai loru.

Insa acesli judeci acum senatori pre rendu au inceputu a-si inmultit datile si a-si usurpa si mai multe, umplendu-si pungile; ba ei si-au usurpatu in fine si decim'a pre sem'a loru, care numai regelui trebuia sa se platésca pre jumetate (Decret din an. 1495), cäci vam'a (Schaf u. Schweinemauth) o tragea judele regesci si scaunulu alu scaunului Sabiuului.

De ore-ce se observă in fundulu regescu, in urma decretului alu 13 art. 29 § 1 a regelui Ferdinand din an. 1552, a se dă decim'a regescă in arenă, pre care chiaru oficiantii supremi sasesci o inarendau, apoi cu acestu mijlocu sasii au făcutu s'orte multe abusuri de decim'a regelui, ceea ce au datu ansa la cele multe procese, bine cunoscute, intre fiscuri si sasi.

In scaunulu Salistei insa si-au usurpatu judeci senatori scaunali decim'a, insa nici cändu in natura, ci numai in bani, precum dovedesce „Consignatio donatoriorum, qui decimas in pagis sed ium nationis saxonicae percipiunt“ intre cari mai intâiu se numera scaunulu Sabiuului, iera apoi intre comunele acestui scaunu alu Sabiuului se conumeră, si comunele scaunului Talmaci si alu Salistei, si adeca se conumeră la scaunulu Sabiuului, că intre cele-lalte comune sasesci ale acestui scaunu.

Dupa acestea registre fiscale din secol, alu 17 plateau cele mai multe comune sasesci decim'a, una parte Fiscului si trei pârti preotiloru sasesci, iera de comunele: Seliste, Sibielu, Tilisc'a, Vale, Cacov'a si Galesiu se dice: „decimas in aere redimant, quae pecunia redemitia duobus judicibus sedis Szelistre cedit“; iera de comunele Talmaciului: Boitza, Talmacelu, Porcesci, Sebes superior si Sebesiulu inferior se dice: „nulla sed decimas pendunt“.

Oficiantii sasesci si a. n. universitate a loru inca de tempuri au inceputu a-si usurpa provente regale din fundulu regescu, sub diferite tituli si mai alesu din pârtile si comunele nóstre românesci, pre cari le administruau prin ampliatii loru. Asa incercau in acte a se servil de numele bonuri

, „bona“ pentru pârtile nóstre si a le nomi apoi „bona septem judicum“.

Asa arata articolii dietali din 1610, unde roga sasii pre principele Gabriilu Bathori „ut Serenitas vestra contenta sit bonis“ Civitate (sibinii) tenitis, quod fundus regius nunc patitur, praeterea ex bonis septem judicum quantum partem illorum respiceri potuisset, ut pote sede Seliste, sed e Talmaci etc...“

Insa diet'a pricepandu bine intențiunile sasiloru, au conclusu asi: „Conclusimus autem unanimi consensu, ut bona illa, quae nunc una cibini fisco applicata sunt, nunquam a fisco ab alienentur“ printrare au declarat si Sabiu si scaunele nóstre, de un'a natura de fundu regescu, si de provincie neinstrainavere coronei.

Totusi Sasii nu s'au lasatu de incercările lor, ci au tintit acolo, a se sterge scaunulu Salistei si alu Talmaciului din Registrile bunurilor fiscale, unde erau cu totu fundulu regescu insemnate cumu amu vediutu la anul 1552, ceeace in confusione in cari se asta in sec. alu 17 lea te au succesu incatva, fiindu si ei partasi la legislatiunea Transilvaniei. Asa nu se numesc Saliscea si Talmaciul expresu in aprobatele din 1615 (P. II tit VIII art. II) ca bunuri fiscale, precum sa numescu de atari fagarasch, Törcsvár, liberae civitates et oppida; ceea ce naținea magiara si secuie usioru puteau concede, cäci priveau pre comunele nóstre intelese sub „libera oppida s. vilae“ In adeyeru si in faptă inse facea Salista — afara de contributiunea regescă — inca si servituri de 4 dile de plugo la curia regelui din Alb'a Iuli'a, care le pretindeau susu citatele aprobate tit. 14 numai din bunuri fiscale; apoi in deosebi facea servituri regesci la Salinele din Vizokna, ce se prestau din mai multe pârti ale fundului regescu. Serviciurile acestea din urma au fostu pentru Salisteni de mare insemnatate, cäci ei cari erau in apropiere de Oene, că economi de vite, primeau sare a. n. imperaticea dela Vizokna, carea le facea pentru nutrementulu vitelor mari folose, de aceea si tieneau Salistenii de o bunatate servitile regesci la Vizokna, pana cändu altor comune sasesci din scaunulu Sabiuului le cadeau greu. De aceea sau si hotarit u in dieta din 1637 (art. 50 Par. V a aprobatoru) cumu urmeasa:

„Vizaknát Szelistre Szék ből régus szenzint tartozanak segíteni munkasok adásaval, és nem a több regius fundus regius Asia daru si diet'a tierii numesc Salista „Szék“ (scunu) si „fundu regescu“ si o sustiene la servitile regesci, precum s'au decisu si in articoli dietali din an. 1635.

Sasii inse cu scopu, că se stearga pre scaunulu Salistei dintre scaunele fundului regescu si dintre serviturile regesci, au cerut u la an. 1693 stergerea citatului articolu dietaliu, ceea ce nu sau concesu, pre cum vomu dovedi mai la vale.

Intentiunile Sasiloru la proventele regale au pasit u asia de departe, incătu la dietele din an. 1654 si 1658 au indrasnitu ideal dreptulu de a pretinde jus dominale in pârtile nóstre si in alte mai multe. Naținea magiara inse si secuie au respinsu acestea pretensiuni arrogante cubcea mai mare rigorositate, si infuriate de astfelii de pretensiuni, au provocat u alarmă pre Sasii, a-si produce totu documentele, la cari se provocau ei, ceea ce Sasii nu au făcutu, ba cu mare necadiu au scapatu de acesta cerere justa a celor-lalte doue staturi.

Fiindu inse Sasii pre a tunci in posseseiunea unor comune in comitatulu Cetati de balta (Kükölö) si alu Albei, au declarat dieta numai atât in genere, „A Szász natio lévő possessor Patru-nusnak vármege belsej oszágok, melyeket addig is nem különben birták mint más nemese emberek.“

Din contra insa au luat u acesta dieta pre scaunulu Salistei intr'atâta sub scutul ei, incătu au pusu provisorialmente sub jurisdictiunea officialilor comitatensi, ca se nu-lu mai pôta despojâ nesatișii amplioati, fara inse sa se fie schimbatu ceva in cele din intru ale scaunului.

Dupa trecerea Transilvaniei ierasi sub cas'a domitorie de Habsburg, sau regulatu referintele tierii prin a. n.

Diploma Leopoldina din an 1691.

In p. 3 alu aceleia, regele nu au confirmatu pretensiunile sasiloru de jurisdictiune dominala si de dreptu la provente, in pârtile unde o pretindea si si adeca mai alesu in scaunele nóstre, care pretensiune era combatuta de cele latte doue Natii, ci

au lasat la acestu object la impacarea libera a celor 3 staturi si ordine.

Pertractările asupra impacaciunilor sau inceputu sub conducerea Gubernatorului de atunci Georgiu Banffy de Losonc.

Dupa sunetulu projectului de complanatione, alu Gubernatorului dto Sabiuu in 23 Aprilie 1692, pretindean Sasii, a. n. siepte judetie, seu cassarea unor anumiti articuli dietali, seu apoi interpretarea acelor in sensulu Sasiloru, si adeca au cerut ei cu deosebire cassarea si stergere a Titulului 46 art. 6. Pars III din approbate, caci numai aci si numai in genere s-au cunoscutu, ca Sasii prosedu bunuri (Josaguri) insa nu ca dreptu nobilitari; apoi au pretinsu jurisdictionea ce o au mai avutu.

Alu doilea pretindu Sasii cassarea si stergerea susu citatului Edictu 80 part. 5 din approbate, unde se numesce Saliste scaunu si fundu regescu, si se lasa la servituirile salinari din vizokna.

Regele Leopoldu prin Rescriptulu din 6 Aprilie 1693, prin care sau confirmatu a. n. „Accorda trium nationum“ concede prim'a pretensiune de jurisdictione a Sasiloru, in se cu exceptiunea a scaunului Saliste, iar a doua pretensiune, pentru stergerea Edictului 80, nu o concede neci decum.

Asi sau inintiatu Accordele di 7 Aprilie 1693, dupa cumu au consimtitu si natunie magiara si secue.

In cea prima, despre jurisdictione, se invioseu numitele natuni, ca se aiba Sasii: „in bonis, ut vulgo vocant, septem judicum, jurisdictionem ipsorum privilegiis fundatam“ adeca pre cumu eră in tempurile vechi, aici aratare si anumito dum pre cumu devenise in urma incorporatiunilor; iera de Saliste dice: „In sed e vero Szelistie maneat jurisdictione comitatus officialium, juxta usum haecenus observari solitum“ adeca precum decide dieta din 1651 — 1653, prin care s-au scapatu, baremu pre uno tempu, Salistenii de asupririle cele mari, de cari chiar si accorda din 7 Aprilie 1793 amintesc in P. 2 ut saxones enormam et excessivam in hospitiorum vel domorum locationibus caritatem et locantium tam in civitatibus, quam castellis ex actiones et avaritiam corrigan“

Edictulu 80 P. V inse sau sustinutu cu acea adaugere expresa in putere; „nec rafragamur ut sedes Szelistie gratuito labore ad salinas Vizoknaenses plus aequo et solito, ab officialibus nostris, non gravetur! ceea ce inca au conditionatu jurisdictionea officialilor regescu.

In a dou'a Accorda „super numero portarum“ sau regulatu contributia, si sau concesu, ca si Salista, si Talmaciul, ca si mai nainte se plateasca censulu regescu ca Sasii de impreune si adeca difice accorda:

„In saxonica autem natione censeantur 1400 portae; in hoc numero intellectis toto fundo regio: bonis adarcem Törcs uti et ad rubram Turrim pertinentibus, sed e Szelistie, sede Talmats, et bonis septem judicum et Cibiniensium et coronensium in albensi et de Kükülo comitatibus sitis.“

Precum dar in registriile fiscale, aratare mai susu, asi si in accorda se supune censului de 1400 portae totu fundulu regescu, si adeca nu numai „fundus regius antiquus“ dar si „partes fundi regii incorporate“ si inca esceptionalmente si bunurile, cele possedea Sabiuu, Brasiovulu, si siepte judece in comitatulu Albei si cetatii de balta, dar nu „cum jure nobilitarii“, cumu se vede din aprobatu. Aci ierasi se numesce Salista si Talmaciul cu numele diplomaticu „sedes“ si se deosibescu expresa de bunurile sieptelor judecie, ale Sabiuului et . . . , cari jaceau in comitat, pana candu celealte parti incorporate la scaunele sasesci se intielegu sub „toto fundo regio.“

Asi se intielege accorda; asi o au intielesu si a. n. siepte judetie in Gravaminele loru dto.

Weissenburg 20 Augustu 1700.

P. 3, care suna: „gehört laut contractus articulus 2. (Accorda) zu der Übertragung der sächsischen Portae totus fundus regius et omnia bona in Albensi et Kükülo comitatibus sita, wie viel aber dem tundoregio entrisse, und so wohl dieser als auch die bona Volkany et Szektor nicht restituiret, zeigt der Augenschein und die collation des effective besitzenden Standes, mit denen privilegia liter assig- nirt ten terminis fundi regii“ in cari

termini si scaunulu Salistei si Talmaciul sau cuprinsu si se enprindu aci chiar Sasii in parta tienuturile numite in punctul 2 alu accordei in doue parti, adeca 1) in „toto fundo regio“ sub cori intielegu si scaunulu Salistei si Talmaciul, si 2) in pretinsele loru bonuri din comitatulu albei si alu cetatii de balta.

Cumca asi se intielege accorda, dovedesce indipustaveru si aceea ca regele Leopoldu si natunie Magiara cu cea Secuie nu s-au invotu la cassarea Edict. 80 alu approbatelor, onde expresu se numera scaunulu Salistei intre fundurile regestii.

Asi numitele bunuri ale 7-loru judetie in comitatu, au fostu mai alesu comune sasesci. Russ Nagy es kis Ekelmezö (Probstdorf), Balkats et Sitive, pre cari le au tinutu cetatea Sibiului din an. 1424, apoi possessiunile Kreutz, Messe, Clasdorf, Michelsberg, Földvár si Colunu, ca foste parti ale Abatiei de Kertz, pre cari le au tinutu Sabiuu din 1474, sub conditii grele, etc. Iote acestea bunuri resp. comune mai cu séma sasesci, s-au incorporat la anulu 1861 pre deplinu cu scaunulu Sabiuu, pana candu scaunele nostre, ca curate funduri regesci s-au dismembrat dela acelea in perioada lui Reichen-Stein!

Totu de acesta natura au fostu comun'a sasa Cisnadiór'a in scaunulu Sabiuului, si resp. comitatulu Albei, care totu atunci s-au incorporat la Sabiuu.

Siepte judetie au pretinsu asemenea portiuni possesionari si in comunele, foste granitare, Orlatu si Sina. Insa prin rescriptulu prea gratiosu din 17 Oct. 1781, prin care s-au intarit in meritu sentinta forului productiunalu, in procesulu Sabieniloru cu fisculu, pentru desdaunarea din comunele numite s-au decisu, cum urmeza: „... quia conventus magistratus et totum publicum cibiniense de proprietate actionatorum portionum in Orlath et Sina sic dictis possessionibus existentium, et instituto militari applicatarum, non satis prodixisse comperirentur, ideo in tuitu earundem fiscum regium ab one re bonificationis simpliciter immunit et absolutam judicialiter declarari.“

(Va urmá.)

Varietati.

* * Esel S. comandantele generalu FZM. bar. Ramming a sositu slalta-eri aici.

* * Gimnasiulu de statu din Sabiuu. Acestu institutu se dice ca va sta de aci incolo sub directiunea lui Ignatius Veress, in loculu lui Dr Kratky, despre care ni se spune ca este chiamutu in calitate de consiliariu de scóla la Prag'a. Acestu din urma cu purtarea sea cea cu tactu si nepartinitoria fatia cu tenerii de nationalati diferite, si doveditoria de celu mai viu interesu catra inaintarea invenientialui, au castigatu animile tuturor iubitorilor de progresu. Dr. Kratky a si primitu Sabiuu.

Audisim de introducerea limbei unguresci ca limba explicativa. Cu privire la datele statistice avem temeu de de a ne teme ca introducerea a cestei limbe aici, unde numai unu pre micu nume sciu, cei mai multi inse au lipsa mai anteu a invenienti limbii unguresca, va desigurat forte tare clasele gimnasiale.

* * Legea de recrutatiune, dupa P. N. e deja sanctiunita. In sessiunea cea mai de aproape se va promulgá. Deocamdata primescu municipiele insarcinarea de a termina preliminarile la punerea in lucrare a recrutarei.

* * Alegurile pentru tienendulu confluesu a universitati nationale sasesci s-au inceputu deja. O parte a natuniei sasesci nu se pare a se invoca circularulu de conchiesare. Cu deosebire a neplacutu celor mai multi pasagiulu, carele marginesc competintiua universitatii la lucrari economice si dice ca in afaceri politice i este iertatu sa faca propuneru pentru de a le astern la locurile mai inalte. Dovada despre neplacerea acesta este instructiunea comunitatilor cetatenesci din Brasiovu si Bistritia data deputatilor sei. Ambe acestea comunitati cetatenesci pretindu ca reformele necesarii in vietiua din launtru a natuniei sasesci sa se faca pe calea legislatiunei municipale autonome si nu pe calea octroarei.

* * Dupa S. Bl. regimulu se occupa cu reorganisarea tribunalelor, incatul pre anulu venitoriu sa pota pasi in viatia.

* * Var s da unu candidatu de bucatariu in monastirea franciscanilor din Sabiuu, de unedile se pune si amesteca in caséu'a guardianului (antistelui monastirei in locu) veninu. Acest'a dupa vre o doue gustari afla cafeau'a ca e de unu mirosu extraordinariu, cu tota ca luase atat'a incatul sa pota muri deca ajutoriul medicului nu sosea in graba si deca nu i da guardianului ceva de vomatu (versatu). Ucigasiulu inse fugi indeta dupa ce vediu ca s'a descoperit miseria lui. Acum ceteam ca e arestatu in Timisior'a. Guardianul dupa o bala de v'eo doue septamani s'a radicatu pre picioare, inse patimesce de stomacu. Veninu ce i s'a fostu pusu in cafea su Cyanhalu.

* * Inspectiunea generale de Gendarmerie se va disolva in 1 Sept. Agendele ei se voru transpune ministeriului pentru apararea tieri, caru se subordina de aici inainte Gendarmeria, ce mai ramane in organisatiunea sea de acum. Comanda a 9 si 10 de Gendarmerie cu locul Agramu si Sabiuu va mai depinde inca si pe viitoru dela ministeriului imperiale de resbelu pana la definitiv'a deslegare a cestiunilor intre corona Ungariei si tierile incorporate.

* In 21 a lunei curente cal. nou se descarcase dealongulu Murasiului si Ariesiului o tempestate infioratoria, care a causat, pana unde s-au intinsu, dauna insemnata, perindu la aceea ocazie mai multi omeni la comun'a Grindu fura omoriti de folgeru 2 omeni; si trei cai.

Concursu.

La scola capitala normala gr. or. dela biseric'a vechia din Satulungu a devenit vacante unu postu inveniatorescu cu salariu anuale de 226 fl. 25 xr. v. a. —

Doritorii de a ocupá numitul postu, sa-si tramita timbrate si francate pana in 30 Augustu a. c. st. v. — la subscrisulu: atestatele loru de botezu ca suntu romani de legea gr. or., testimoniile loru scolastice ca au absolvat celu putinu gimnasiulu micu si cursulu pedagogicu seu teologicu si documentele autentice despre purtarea loru morala si politica.

Brasiovu 10 Augustu 1868.

Iosifu Baracu, Protopopu gr. or. I alu Brasiovului si Inspect. district. de scole.

Concursu.

Pentru doue statiuni inveniatoresci la scola gr. or. centrala din Vieneti'a inferiora in districtulu Fagarasiului, cu care statiune suntu urmatorele salarie anuale impreunate, percepande lunarie reglata si anume:

- 1, pentru Inveniatorulu primariu 300 fl. v. a care este totu odata si directoru scolaru.
- 2, pentru alu doilea inveniatoriu 200 fl. r. a.
- 3, pentru ambi cuartire libere acomodate in edificiile scolare, precum si lemnale debuciose, celui dintau 8 — si celui de alu doi-lea 6 slangini pre anu.

Competitorii de a ocupá aceste posturi de inveniatori, au de a concurge prin calea Protopopiatului I alu Fagarasiului la esori'a susu mențiunate scoli, pana la 18/30 Aug. a. c. avendu calitatile urmatore:

- a) Inveniatorulu primariu se sia absolutu de gimnasiulu superioru, versatu in tote trei limbile patriei.
- b) Alu doilea inveniatori se sia absolutu celu putinu gimnasiulu inferioru, apoi pedagogicu, seu cleric'a; si asemenea versatu in limbile patrei, pre langa care au de a produce;
- c) Atestatu de botezu, si moralitate si ca suntu gr. orient. alegendu si cele-lalte testimonii scolare, seu celu putinu testimoniu de clasa absoluta mai pre urma.

Fagarasiu 8/20 Iuliu 1868.
Petrus Popescu, Protop. gr. or. si Insp. district. de scole.

Burs'a de Vienn'a.

Din 17/29 Augustu 1868.

Metalicile 5%	58 20	Act. de creditu 211 90
Imprumut. nat. 5%	62 20	Argintulu 112 25
Actiile de banca	727	Galbinulu 5 41